

třeba rozsah potřeby té zjistiti. Názor tento jest však, jak dolíčeno, mylný a musilo proto nař. rozhodnutí v této části zrušeno býti podle § 7 o ss. — — — —

Č. 6668.

Pozemková reforma: * I po účinnosti zákona ze 3. července 1924 č. 179 Sb. jest stpů oprávněn i povinen rozhodnouti o nárocích dle § 11 záb. zák. svěřenstvím před účinností tohoto zákona vznesených. — II. Jaký vliv má zákon o zrušení svěření na provádění poz. reformy.

(Nález ze dne 24. června 1927 č. 26.284/26.)

V ě c: Josef P. jako držitel, Petr P. a Karel P. jako čekatelé a Mořic P. jako kurátor svěřenského panství Ch. (adv. Dr. Oskar Glaser z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) stran propuštění nemovitostí ze záboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud jím žal. úřad zamítl žádost za propuštění úzkokolejné průmyslové dráhy ze záboru dle § 11 záb. zák., zrušuje se provady řízení; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. výměrem rozhodl stpů o žádostech, jimiž Josef P. jako držitel, Petr a Karel P. jako čekatelé a Moric P. jako kurátor svěřenského panství Ch., žádali za propuštění půdy dle § 11 záb. zák., za svolení k odepsání nemovitostí do nové vložky a vyloučení jich ze záboru dle § 3 a) záb. zák. a za ponechání nemovitostí dle § 20 příd. zák. a a) dle § 11 záb. zák. propustil Josefu, Petru, Karlu a Morici P., jako držitelům, pokud se týká čekatelům a kurátoru svěřenského panství Ch., půdy zeměděl. celkem 150 ha 04 a 22 m² a půdy jiné celkem 116 ha 44 a 76 m², zamítl žádosti za propuštění dalších nemovitostí v seznamech uvedených, b) svolil dle § 7 záb. zák. k odepsání nemovitostí, tvořících d-ckou rybárnu, do nové vložky s tím, že po předložení knihovního výtahu rozhodne o jejím vyloučení podle § 3 a) záb. zák. a c) podle § 20 příd. zák. ponechal žadatelům kaštel v Ch. s pozemky.

Stpů zároveň vyslovil, že jest Josef P. povinen podle § 75 odst. 3 náhr. zák. převzít zaměstnance velkostatku, jak mu jejich počet a druh budou úřadem uloženy, a podle § 19 příd. zák. zříditi případné služebnosti. Žal. úřad konečně prohlásil, že veřejnoprávní oprávnění a břemena spojená s vlastnictvím shora uvedené půdy dle § 11 záb. zák. ze záboru propuštěné, zvláště práva patronátní trvají dále, pokud jinak nebude rozhodnuto příslušnými úřady, jimž vyhrazuje se rozhodnutí o osudu těchto oprávnění a břemen, a které také určí, jakým způsobem mají býti mezi dosavadního svěřenského držitele a nabyvatele půdy rozdělena.

I. Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musel se nss vy-
pořádati především s námitkou, že stpů proti předpisu § 2 a 11 záb. a § 5 náhr. zák. propustil půdu Josefu P. jako držiteli, Karlu a Petru jako čekatelům a Morici P. jako kurátoru svěření, a nikoliv skutečnému vlastníku, ať jest jím bývalé svěření d-ské, nebo osoby uvedené v § 2 a 3 zák. z 3. července 1924 č. 179 Sb.

Není pochybnosti o tom, že zabrané nemovitosti propustiti jest dle § 11 zák. jejich vlastníku. I žal. úřad stojí na stejném stanovisku, a dovolává se v té příčině ustanovení § 2 a 11 zák., § 5 náhr. zák. a §§ 18 a 19 příd. zák. Jest pravda, že žal. úřad v nař. rozhodnutí neoznačuje vlastníka, jemuž nemovitosti se propouštějí, správně, když je propouští Josefu P. jako držiteli, Petru a Karlu P. jako čekatelům a Morici P. jako opatrovníku svěření, avšak nss neshledal, že by bylo nutno již proto nař. rozhodnutí zrušiti, uváživ, že označením jednotlivých osob jejich zastupitelskými funkcemi, čte-li se v souvislosti s úvodem nař. rozhodnutí, v němž se praví, že žal. úřad rozhodl o žádosti, již tyto čtyři osoby podaly jako zástupci svěřenského panství Ch., nenechávají v pochybnostech o tom, že žal. úřad vyřešil nárok dle § 11 zák. nikoliv osobám těm ve jménu vlastním, nýbrž jako representantům majetkové podstaty bývalého svěření ch-ckého. Názoru tomu svědčí i sama stížnost, která se týmž rozhodnutím co do vyřešení žádosti podle §§ 3 a) a 7 zák. a § 20 příd. zák., ač i tu otázka vlastnictví má stejný význam, spokojuje, a i co do vyřešení nároku dle § 11 zák. ve věci samé vznáší další námitky.

Stížnost tvrdí ovšem také, že jest nař. rozhodnutí předčasné, ježto cit. zákonem č. 179/24 nastává přesun ve vlastnictví, že otázka vlastnictví zůstává proto až do soudního rozhodnutí nevyjasněna, a že tu není vlastníka, který by mohl nárok dle § 11 zák. uplatniti, a jemuž mohl by býti nárok ten vyřešen.

Stížnost tu však přehlíží, že nař. rozhodnutí bylo vydáno na základě žádosti, kterou svěření d-ské již dne 12. listopadu 1924, tedy ještě před účinností zák. č. 179/24, vzneslo.

Zákon o zrušení svěření nezměnil nic na dosavadních předpisech zákonů o reformě pozemkové, naopak ve svém § 13 zdůraznil, že zrušením svěřenského svazku nezrušují se omezení nakládati majetkem zabraným podle zák. zák. Oznámil-li žal. úřad podle § 2 a 3 náhr. zák. svěření před vydáním onoho zákona, že zamýšlí převzít jeho nemovitosti, a svěření nárok podle § 11 zák. vzneslo, pak bylo právem i povinností žal. úřadu, aby o tomto uplatněném nároku jednal a rozhodl, třeba svěření byla v době jeho rozhodování již zrušena. — — — —

Č. 6669.

Pozemková reforma: I. * Svěřenský majetek, jenž připadl podle § 3 zák. z 3. července 1924 č. 179 držiteli svěření do vlastnictví omezeného svěřenským nástupnictvím ve prospěch prvního čekatele, tvoří za předpokladů § 4 zák. s jeho alodním majetkem nový soubor státem zabraný. — II. * I nemovitosti vlastníku podle § 11 zák. ze záboru již propuštěné mohou za předpokladů § 4 zák. tvořiti součást nového souboru státem zabraného. — III. * Když se soustředí více souborů majetkových, z nichž každý sám o sobě byl již zabrán, podle § 4 zák. v nový soubor jediný, musí stpů přes to rozhodnouti o nárocích dle § 11 zák., jež byly již u majetků původně zabraných uplatněny, a tím dáti vlastníku možnost, aby — nedá-li přednost novému vyřešení